

[Kirsten Lee]

kratiet svigter 60 års tradition for at stemme for finansloven? Hvad Det Radikale Venstres uenighed med Fremskridtspartiet angår, er det oplagt, at vi er uenige med Fremskridtspartiet på mange områder i vort menneskesyn. Men jeg må nu sige, at det jo ikke just var et åbent og fordomsfrit menneskesyn, hr. Torben Lund lagde for dagen i går, da han ikke kunne tåle, at der i den danske debat blev gjort plads for meninger og synspunkter, som han ikke deler.

Det Radikale Venstre har den opfattelse, at Fremskridtspartiet er et demokratisk valgt parti, hr. Lykketoft, og deres stemmer tæller på samme måde som enhver anden stemme i et demokratisk valgt Folketing. Det er det, det her handler om, og intet andet.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Man kan da i hvert fald sige, at det er lykkedes fru Kirsten Lee at forenkle Det Radikale Venstres holdning til Fremskridtspartiet i forhold til dengang, den daværende hr. Niels Helveg Petersen sagde, at han hellere ville nærme sig spærregrensen end Fremskridtspartiet. Det er lykkedes at forenkle synspunkterne. Nu er det lige så godt som alt muligt andet.

Men det, der i virkeligheden er Det Radikale Venstres problem med det traditionsbrud, det er udtryk for, er jo, at Det Radikale Venstre, fordi man er gået ind i regeringen, er blevet bundet til at følge statsministerens taktik og derfor har fået et forlig, både med en partner og med et indhold, som man i grunden skammer sig ganske meget over.

Det kan jeg godt forstå, men jeg synes ikke, at argumentationen, der skal tilsløre den kendsgerning, er særlig overbevisende.

Fru Elisabeth Arnold var oppe og tale om, at vi kun kritiserede finanslovsforliget på grund af partnerne. Næh, vi kritiserede det sandelig også på grund af indholdet, fordi det netop på en række punkter trækker præcis i den ubehagelige retning, som hr. Glistrup har talt for i de sidste 15-16 år i dansk politik. Det gælder nedbrydningen af et effektivt ligningssystem her i landet. Det gælder nedsættelsen af selskabskatten, der, når det sker isoleret, åbner for en masse spekulationsmuligheder. Og det gælder selvfølgelig også den kritik, som vi nu har sagt så mange gange, og som vi faktisk mener meget alvorligt, at Det Radikale Venstre har accepte-

ret brud med tidligere forlig, som Socialdemokrater og Radikale majsommeligt har skrabet sammen i fællesskab, for at få disse stemmer fra Fremskridtspartiet på plads.

Og lad mig så sige til fru Elisabeth Arnold, at det med benzinafgiften er meget nemt at forstå. Hvis man læser vore beslutningsforslag, som de er fremsat her i Tinget, har det hele tiden været sådan, at Socialdemokratiet har sørget for en nøje sammenhæng i tingene, hvor der skete en nedsættelse af taksterne i den kollektive trafik, der var forholdsvis større end nedsættelsen af prisen på individuel trafik, netop for at undgå de miljøproblemer, som også bliver en konsekvens af dette finanslovsforlig.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg vil gerne kommentere fru Kirsten Lees udtalelse om, at Socialdemokratiet bryder 60 års praksis. For mig at se er sagen, at det er rigtigt, vi har sagt i mange år, at vi skulle stemme for finansloven, og det kan være en god regel at have, når der er mange partier og næsten altid mindretalsregeringer.

Derfor har vi behov for, når vi er i en sådan situation, at der er skrevne bestemmelser i Folketingets forretningsorden, og at der er uskrevne love for, hvad man gør i de enkelte tilfælde. Det kan være praksis. Vi væltede en regering på en finanslov i 1983, men sidste år tillod den nuværende regering, at en finanslov blev vedtaget af et mindretal i Folketinget. Man indgik forlig med Fremskridtspartiet om visse dele af finansloven, men lod alligevel et mindretal vedtage finansloven og havde altså ikke sikret sig sit parlamentariske grundlag. Man satte de uskrevne regler ud af kraft sidste år ved at tillade, at de partier, der udgjorde det parlamentariske grundlag, ikke stemte for finansloven.

Statsministeren har i år opfordret til, at Socialdemokratiet igen skulle meddele, at vi ville undlade at stemme for finansloven, men uden at sige noget om, at Fremskridtspartiet så skulle være bundet til at stemme for finansloven. Derfor er min konklusion, at statsministeren brød de uskrevne regler sidste år, da et mindretal i Folketinget vedtog finansloven, og satte sig ud over de regler, vi andre havde levet op til i mange år, om, at hvis det parlamentariske grundlag var i orden, skulle alle stemme for.